

Foreningen af Strålingsramte Thulearbejdere Vore Kommentarer til DIIS Rapporten 2009:18 ”Marskalstaven”

Jeg har læst ovennævnte rapport fra DIIS mere end 1 gang. Jeg har virkelig været meget grundig. Jeg adskiller mig fra andre læsere ved at have været på stede dengang B 52 flystyrtet skete og også ved at have indtaget en nøglerolle i de første 12 - 14 meget vanskelige dage af den militære operation, som opstod i umiddelbar forlængelse af flystyrtet. Jeg adskiller mig tillige fra både den almindelige læser og ikke mindst fra forfatteren/forskeren ved at have arbejdet og levet i Grønland i 20 år af mit voksne arbejdsliv. I de 10 af disse år var jeg stationeret på Thule Air Base, som chef for Den Kongelige Grønlandske Handel - der - og med forpligtelser overfor Station Nord og flere andre beboede steder i Nordgrønland. Mit kendskab til de lokale forhold – vejr, isforhold og alle andre forhold i almindelighed ligger meget langt over forskeren/forfatterens. Han gør sig netop i disse lokale forhold sig til ekspert i ly af sit akademiske dække – og tillader sig på dette grundlag en lang række gætterier – og endelig på baggrund af disse – tillader han sig nogle meget bastante og klare konklusioner. Efter vor opfattelse er disse konklusioner stort set baseret på gætterne. Vi skal dog her give vor anerkendelse for forskerens/forfatterens engagement – og vi skal også give ham ret i at adskillelsen af et Tritium Reservoir fra bombe med serie nr. 78 252 betyder at den resterende del ikke mere udgør en hel bombe. Så langt så godt. Men det er vigtigt at alle interesserede parter også nøje læser og sætter sig ind i vore nedennævnte kommentarer.

Side 137 3. afsnit.

Hvor i København har der siden 1994 været U. S dokumenter om Thulesagen tilgængelige? Danske myndigheder har da ikke hverken undersøgt dem eller lagt dem frem til forskning før nu! 15 år efter! Så hvorfor bebrejdede den engelske journalist Gordon Corra den ”lange ekspeditionstid.

Side 139 3. sidste afsnit.

Her tages der en række forbehold overfor tydingen af de maskerede dokumenter . Dette står i skærende kontrast, til de meget bombastiske konklusioner der drages til sidst og ikke mindst til de pompøse linier på bogens omslag ” Der er ikke nogen bombe” – ”Der var ikke nogen bombe” – ” De ledte ikke efter nogen bombe”!

Side 142

Her oplyses, at hele det omtalte dokument stadigvæk er hemmeligt og altså ikke offentligt tilgængeligt. Er det så ikke meget dristigt, at man i rapporten tillader sig at drage så klare og bombastiske konklusioner?

Side 148, 2. sidste afsnit.

Her beskrives nogle tanker om lavintensive eksplosioner af det højeksplosive sprængstof som findes i bombernes ”Primary”. Det er naturligvis noget værre sludder og beviser den store usikkerhed, som også gav anledning til mangfoldige gætterier blandt de amerikanske militære myndigheder.

Side 149, 3. sidste afsnit.

På hvilket grundlag tror forfatteren af denne rapport at det fissile materiale i "Secondaries" kun består af Uran 235? Såfremt grunden til denne påstand er at de anvendte måleinstrumenter er indstillet på 185 KeV er den lidet holdbar! I en "Secondary" er i det fissile materiale plutonium, udformet som et rør – Dette plutoniumrør er omsluttet af et andet rør som består af Uran 235. Det er det, der er grunden til at måleinstrumenterne er indstillet på 185 KeV – simpelthen for at finde de mest vitale dele af våbnene, som jo netop er indkapslet i Uran 235.

Derfor holdet det opstillede plutonium regnskab slet ikke og mærkværdigvis er der jo aldrig opstillet et tilsvarende uran regnskab.

Her forlades også teorien om lavintensive eksplosioner til fordel for højintensive eksplosioner, hvilket vel også er mere logisk – mængden af kemisk højeksplosivt sprængstof taget i betragtning.

Side 150.

Hvad menes med ordet "segment" og at det skulle optage det meste af pladsen i en "Secondary"? Er det ikke gætterier?

Side 151.

Her skal lægges mærke til at bombe nr. 78252 er placeret som nederste venstre i bombeholderen. Den har således en stor chance for at falde ud først og kunne godt være gået igennem isen – i mere eller mindre hel tilstand – igennem det hul, som opstår da flyet med en vægt af ca. 250 tons rammer den godt og vel 1 meter tykke havis.

Side 154 og 155.

Ordet konjekterer, dækker det ikke over meningen gætværk? Der kan jo anlægges alle mulige fortolkninger af maskerede dokumenter – her anlægges hver eneste gang det man kan kalde "best case" men "worst case" kunne vel være lige så relevant – og så ville fortolkningen jo være anderledes.

Side 156 og 1. afsnit på side 157.

Dr. Wright Langham er kemiker og våbenkonstruktør og blev spøgefuldt kaldt "Mr Plutonium". Han havde absolut ingen teknisk baggrund eller ekspertise med hensyn til egentligt havarikommissionsarbejde. Selvfølgelig er isen revner og knust, som følge af et kæmpestort tungt fly styrter ned. Ved anslaget eksploderer det højeksplosive sprængstof i våbnene. At bomberne skulle eksplodere først inden flyet rammer isen er rent vrøvl

I øvrigt er Wright Langham jo i eftertiden blevet kendt som en hel og aldeles skrupelløs person – se beretningen "The Secret Plutonium Files"

Det "rum" som omtales som de danske eksperters arbejdslokale var såmænd en nedlagt Dining Hall, hvor man så brugte køkkenet til diverse formål. Bygningen var placeret ret langt fra General Hunzikers hovedkvarter, som lå i en bygning der husede et Cafeteria og "Den danske klub"

Sidst på siden.

Hvordan kan man forstå ordene "Nuclear components" som andet end atomare komponenter? Delene af "Secondaries" består jo hovedsagelig af højradioaktive komponenter (Går forfatteren her et andet ærinde end uvildighedens?)

Side 160.

Vil forfatteren dele sine ”hemmelige” ord på 9 bogstaver med os? Eller er der her igen tale om gætterier? Rent faktisk ved ingen i DK jo noget om isotop sammensætningen –og det er altså en betingelse for at kunne bedømme strålingsrisiko og helbredsrisiko.

Side 164 3. afsnit.

Plutonium er ikke kun Pu^{239} , som er det man kalder våbenplutonium – Der eksisterer flere isotoper – Blandt andre Pu^{238} , som er 200 til 300 gange så radioaktiv som Pu^{239} og har en halveringstid på mellem 87 og 88 år. Der var Pu^{238} i bomberne ved Thule ifølge USA`s egne oplysninger.

Side 168 2. afsnit.

Her omtales at fremtidig forskning kan presse mere information ud af ”Thule dokumenterne”. Er der planer om yderligere forskning?

Side 176 -177.

Her konstateres det at de fissile komponenter i ”Secondary” består af højradioaktivt Uran²³⁵. Hvis de bagvedliggende beregninger holder stik, så har der altså været mellem 16 og 18 kilo Uran²³⁵ i hvert våben. Den konstruktion der ligger til grund for MK 28 bomben og den thermonucleare princip er opfundet af Teller og Ulam og afprøvet 1. gang i 1952 ved MIKE testspængningen ude på Bikini/Enevitok atollen. Princippet er ”Radiation implosion”. Dette skal forstås således, at man anvender kraften (heden og trykket) fra fissionen i ”Primary” til at komprimere det fissile materiale i ”Secondary”. Det fissile materiale i ”Secondary” består af Uran²³⁵ og Plutonium. Disse fissile komponenter er monteret som ”rør inde i et rør”. Det vil sige at Plutonium er helt omsluttet af et Uranrør. Under de rette omstændigheder (heden og trykket fra ”Primary”), vil der opstå spontan kædereaktion i Plutoniumet som sammen med Uranet vil fissionere, således at der udvikles så enormt et tryk og så kraftig en hede, at det tilstedeværende Lithium⁶/Deuterium vil fusionere med det tilstedeværende tritium og bomben sprænges så endelig med stor kraft, her 1,5 megaton. På dette grundlag holder hverken opgørelserne over Uran eller Plutonium stik.

Side 179 2. sidste afsnit.

Det kan undre at danske myndigheder udelukkende fokuserer på Plutonium i forhold til kontrol med miljø og sundhed i området, men helt undgår at vurdere risikoen ved de meget store mængder af Uran²³⁵, der også indgår i eksplosionen. Man udarbejder et ”plutoniumregnskab” men ikke et ”uranregnskab”.

Siderne 186 til og med 188.

Indholdet på disse sider må anses for ren spekulation og gætteri ud fra en ”best case” vurdering. Dette skal forstås at man vælger at vurdere ud fra hvad der bedst understøtter tidligere fremsatte teorier.

Side 190 3. afsnit.

Wright Langham var kemiker og våbenkonstruktør og helt uden ekspertise indenfor rekonstruktion af kendsgerninger, i forbindelse med aerodynamiske opvirkninger ved et flystyrt. Han var som person en centrumsøgende ”krukke”, der i den grad udbredte sig om alting. Han anså sig selv som en slags ”alvidende gud”. Desuden er udtrykket ”alloy” en betegnelse for Uran²³⁸. ”Oralloy er ”Oak Ridge Alloy”, som er en betegnelse for Uran²³⁵.

Side 196

Er helt uenig i konklusionen! Man anvender ordet ”Pit” (hule, hulrum) om ”Kompressionskammeret! I ”Primary. Udtrykket ”secondary pit” er opdigtet af forfatteren. I ”Secondary” foregår der jo en fusion mellem Lithium⁶/Deuterium og Tritium, som er initieret af fissionen af PU og Uran²³⁵, som igen er initieret af kraften fra fissionen fra ”Primary”

Side 208 2. afsnit.

Efter vor opfattelse indgår Uran²³⁸, som ”tamper” det vil sige ”Inddæmmer” i bombens ”Secondary”. Uran²³⁸ har her den funktion, at det dels fungerer som inddæmning i forbindelse med ”radiation implosion”, hvorefter det til sidst indgår som nucleart brændstof lige inden bomben så sprænges. I tid vil der gå ca. 3 nanosekunder fra implosionen i ”Primary” begynder og til hele bomben sprænges med en sprængkraft på 1,5 megaton. 1 nanosekund er 1 milliardtedel af 1 sekund.

Side 216.

Når de billeder/film fra undervandsundersøgelsen er ”carefully screened”, så er det et udtryk for at alle billeder af kompromitterende dele er bortredigeret. Når man anvender ordet ”screened” skal dette i militært og efterretningsregi forstås som - at det pågældende dokument/film/billede er redigeret således at del vil fremstå således som man ønsker det. Det er således redigeret, at det passer til den lejlighed man vil bruge det. Den meget lange undervandsfilm (varighed 16 timer) som man hævder, at de danske myndigheder er i besiddelse af – er ligeledes ”carefully screened”. Derfor kan forsvarrets eksperter gennemse den igen og igen uden at finde noget. Men hvis man analyserede filmoptagelserne ved hjælp af eksperter, ville man kunne se, at hele sekvenser er klippet ud.

Side 217 2. afsnit.

Her er der tale om en reel fejlvurdering fra forfatterens side – sikkert på grund af manglende kendskab til, de på den tid eksisterende lokale forhold. Dykningerne afsluttes ultimo august/primo september 1968. Det havde ikke været forsvarlig, at fortsætte længere på grund af vejrlig. Det kan blæse med ganske betragtelig styrke på den årstid. Mini U. båd Star III skulle bugseres til og fra nedstyrtningsstedet over en afstand af ca. 11 km. På den tid havde Thule Basen kun rådighed over 2 stk. LCM. (Landing Craft Medium). En LCM er en fladbundet åben pram, som er dobbeltskruet og forsynet med 2 dieselmotorer. Den har en stor og kraftig bovlem, som kan nedfældes og virke som til og afkørselsrampe. Den er ikke særlig sødygtig! På den tid af året er søerne eller dønningerne ude i Bylot Sound nemt op til 2½ meter høje. En LCM skulle således ligge underdrejet ude på nedstyrtningsstedet i alle de timer Star III var neddykket. På den årstid er der tillige en ganske kraftig isdrift af større og mindre isbjerge. En isgang som med lethed bringer et fartøj som en LCM i dødsensfarlige vanskeligheder.

Side 217 4. afsnit og 5. afsnit.

Selvfølgelig havde Palomares en hel anden karakter end Thuleoperationen. Palomares ligger på en tæt befolket feriekyst ved Middelhavet, og var allerede dengang inde i en eksplosiv turistudvikling. Desuden har Middelhavet let adgang for sovjetiske ubåde fra begge ender. Hvorimod Thuleområdet ligger isoleret højt mod nord og er endog meget tyndt befolket. Adgangen for sovjetiske ubåde skal ske fra Polhavet ned igennem det meget smalle og kanallignende farvand der adskiller Canada og Grønland. Forskerens nærmest sprudlende følgeslutninger er helt og aldeles fantasi/spekulation.

Side 218/219.

Her fortsætter forskeren sine spekulationer og nævner at undervandsundersøgelsen ved Thule ikke havde nogen særlig høj prioritet og at det hele "foregik i en meget afslappet atmosfære" Man kunne vel kræve, at en estimeret forsker var i stand til, at sætte tingene lidt mere i perspektiv og sammenhæng. Kendsgerninger er jo at USA's militære styrker i foråret/sommeren 1968 var meget hårdt presset i Vietnam. Den 10. marts 1968 beder General Westmoreland (øverstkommanderende i Vietnam) kongressen om forstærkninger i størrelsen 240.000 mand. Den 16. marts 1968 mister U.S.Army for evigt sin uskyld, idet C kompagniet i Harders Task Force begår massakren på civilbefolkningen i My Lai ! USAF er samtidigt meget hårdt presset i Vietnam af de massive luftoperationer, som operationerne "Arc Light" udgør. Disse luftoperationer begyndte i januar 1968 og sluttede i november samme år. I den periode udførte USAF SAC B52 flyene 2.380 togter fra Guam til Vietnam, hvor de droppede 643.000 tons bomber. (Kilde Boeing B 52 Stratofortress ISBN 186126 1136) Flyvninger med disse tungt lastede bombefly den meget lange strækning fra Guam til Vietnam og tilbage tærede voldsomt på stridskræfter i SAC (Strategic Air Command) Den militære situation i Vietnam var således meget prekær – så selvfølgelig ønskede de militære autoriteter at slippe ud af den logistikmæssige meget krævende og belastende situation i Thule. Der var hårdt brug for **ALLE** resurser i Vietnam.

Men hvorfor var det nødvendigt at udstede en skadesløshedserklæring for stråling overfor det civile mandskab på Star III? Forskeren nævner slet ikke denne episode overhovedet!

Side 222 3. afsnit.

Her afslører forskeren en eller anden grad af overfladiskhed, fordi det fremgår tydeligt af en del dokumenter, at de militære myndigheder gør sig mange overvejelser over transporten af det kontaminerede vand. Til at begynde med var alt det man læssede ned i de store 20.000 gallons tanke, jo en skøn blanding af is, sne og vragrester. I løbet af foråret og sommeren tøde is og sne jo til vand! Halvfulde 20.000 gallonstanke med kontamineret vand, egner sig ikke til at laste i et skib. Vandet ville i skibets lastrum bevæge sig i forhold til skibets gang i søen, og ville derved være i stand til at destabilisere skibet. Derfor var der et meget stort arbejde med at pumpe kontamineret vand fra de store tanke over til meget mindre tanke, som så kunne fyldes helt op, hvorved skibets stabilitet i søen blev mere sikker. De små tanke kunne også surres mere forsvarligt i skibets lastrum. Under arbejdet med at pumpe det kontaminerede vand fra de store tanke til de mindre, skete der en række banale uheld – malfunktion af pumper – sprængte pumpe-slanger – læk i tankene – uheld med gaffeltrucks – og meget andet. Hele dette arbejde blev hovedsagelig udført af danske arbejdere og det er her at de danske arbejdere er blevet eksponeret for stråling.

Resten af bogen, sammenfatningen, bevisførelsen og konklusion.

Forskerens sammenfatning, bevisførelse og konklusion, hviler på hans gennemgang af de maskerede dokumenternes indhold. I denne gennemgang fortolker og gætter han hele tide, og altid i den mest positive retning, således at tidligere fremsatte meninger og påstande bakkes op. Derfor bliver hele bevisførelsen baseret på forskerens formodninger og fortolkninger, og selvfølgelig kommer de bastante konklusioner til at bære dette samme præg.

Som et eksempel på forfatterens fantastiske fantasi, kan vi rette opmærksomheden på side 235, hvor han beskriver: ”De tungeste dele af Secondaries glider som curlingsten henover isen med en udgangshastighed på ca. 300 meter i sekundet”. Det er ren fantasi! Kendsgerningen er jo, at havisen i Bylot Sound på den tid af året er dækket af 50 til 75 cm helt fast pakket sne, således at overfladen fremstår, som et temmelig puklet landskab. Så den omtalte genstand har pløjet sig igennem sneen på havisens overflade, og ville herved have efterladt sig endog meget tydelige spor! Dertil kommer, at hvis den ender efter 2½ mile ”pløjning”, så må begyndelseshastigheden på grund af friktionen have været meget større. Dette er som så meget andet i rapporten – spekulation ladet med en glimrende fantasi.

Historikere bør holde sig for øje – når man nedfælder en beretning (rapport) – som hovedsagelig indeholder fortolkninger og gætterier over en virkelig hændt begivenhed – Så vil eftertiden tro, at en sådan rapport (beretning) er den fulde sandhed.

Sådan er det jo sket med en lang række af disse værker som fabrikerer en fiktiv virkelighed. I fremtiden glemmer læserne, at det er fortolkninger og gætterier, og vil derfor opfatte det skrevne som virkeligheden.

Hele Thulesagen bærer i sandhed præg deraf – også helt fra begyndelsen!

Hele rapporten ”Marskalstaven” rejser jo flere spørgsmål end den besvarer!

Nedskrevet dels i Gasoli i Italien i september 2009 og dels i Bedousse, Ardeche i Sydfrankrig i oktober 2009.

Jens Zinglersen

Formand

Foreningen af Strålingsramte Thulearbejdere.